

Valgkreds (Borgbjerg) tog Ordet i denne Sag, vilde han være enig med det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds. Vi huske, hvad han for et Par Aar eller saa siden udtalte under en Forhandling om Behandling af Forbrydere. Han mente, at de burde have god Mad og behandles godt, og navnlig skulde de have Lejlighed til at høre god Musik. Men naar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds kunde unde Forbrydere god Musik, vil han ikke kunne misunde alle de unge, der skulde aftjene deres Værnepligt, Adgangen til ogsaa at høre god Musik. Jeg tror i det hele, at den store Forventning, man øjensynlig fra radikal og socialdemokratisk Side har til dette Spørgsmaal som et godt Agitationsnummer, vil vise sig at være en Fejlsregning. Det vil sikkert gaa saadan, at naar de Herrer komme ud i Landet, vil det vise sig, at de unge, som skulde være Soldater, og de, som have været Soldater, selv om det er radikale Vælgere, ville finde det overmaade mærkeligt og ikke ville vide de Herrer Tak for, at de ikke ville unde Soldaterne det Gode, som Musikken er for dem. Alle, der have været Soldat, vide, hvorledes Musikken gør det lettere for den trætte Soldat at udholde en anstrængende March, og hvorledes Musikken sætter Humøret op og gør det lyst.

Det var dog egentlig ikke for at gøre disse Bemærkninger, jeg forlangte Ordet, men for at udtale mig om et enkelt Spørgsmaal i det foreliggende Lovforslag. I § 5 staar der: „Som Hornblæserelever kunne antages Frivillige, der ere fyldte 15 Aar“; og i § 8 staar der saa, at disse Elever senere kunne udnævnes til Korporaler. Nu antager jeg, at hvis vi faa denne Ordning indført, vil det gaa ved Hærens øvrige Afdelinger, som det er gaaet ved Garden, hvor man har denne Ordning med Hornblæserelever eller „Fiberdreng“, som de i Almindelighed kaldes, at de fleste af dem, naar de ere 18 Aar gamle, gennemgaa Rekruttskolen; og saa have de med den Uddannelse, de have faaet, et stort Plus med Hensyn til at blive Underofficerer i Hæren. Jeg tror, at dette vil virke forringende paa Kvaliteten af Hærens Befalingsmænd — jeg tænker her navnlig paa Hærens Underofficerer, og jeg maa derfor melde mig som Modstander af Indførelsen af den Ordning ved Regimenterne, som man nu har ved Garden.

Jeg drager mine Slutninger fra de Erfaringer, jeg selv har haft Lejlighed til at gøre. De Dreng, der kom ind ved Garden og bleve Hornblæserelever, vare

saa godt som alle Københavnerdreng, og hvis vi faa denne Ordning indført ved Regimenterne, vil man kunne være sikker paa, at det som Regel ogsaa vil blive Dreng fra Byerne, der, naar de ere 15 Aar gamle, gaa ind som Hornblæserelever. De blive altsaa lige efter at være komne ud af Skolen puttede ind paa en Kaserne og faa sandsynligvis en ældre Underofficer til at tage sig af deres Opdragelse. Det Indtryk, vi fik af de Dreng, som paa denne Maade kom ind ved Garden, var, at de fik en haard Opdragelse. Det var sandelig ikke Evangelium altsammen, hvad der lød til dem, og de fik Erfaringer og Vaner og gjorde Iagttagelser, der laa langt ud over deres Alder. En Følge af dette Kaserneliv og denne Behandling var, at de som Regel ogsaa bleve derefter. Men de fik dog en Slags militær Afretning, der gjorde, at de havde et Plus, naar de kom i den Alder, at de kunde blive Underofficerer, saa at de kunde blive det fremfor de indkaldte værnepligtige. I alt Fald da jeg var inde som Soldat, var det saaledes, at de Underofficerer, der rekrutteredes fra disse Spillemænd, vare de raaeste, mest bandende og mindst afholdte. Og det var ikke saa mærkeligt; thi de havde ikke kendt andet end det, de fik at se paa Kasernen, og de stod ganske fremmede overfor det Mandskab, de fik med at gøre, og forstod ikke dette. De havde ikke Begreb om, hvad der rørte sig i de Kredse, hos det Mandskab, de kom til at være Befalingsmænd for. De havde overordentlig lidt Forstaaelse af det Arbejde, deres Rekrutter kom fra. Deres Forstaaelse af Landboernes Arbejde gav sig f. Eks. Udtryk i, at de kaldte os for „Møjbond“ og „Kvæghoveder“; men det var jo kun Traditionen, der paa den Maade holdtes vedlige, og de havde ikke bedre Forstand.

Det er min Overbevisning, at den Maade, hvorpaa Tilgangen til Gardens Underofficerskorps er ordnet, har virket overordentlig uheldig paa Tonen ved denne Afdeling, og jeg vilde derfor anse det for en Ulykke, hvis vi skulde gennemføre en lignende Ordning ved Regimenterne. Tilgangen til Underofficerernes, til Befalingsmændenes Rækker i det hele, bør fortrinnsvis komme fra de værnepligtige, da disse have de bedste Betingelser for at kunne forstaa det Mandskab, de skulde have med at gøre, og have de bedste Betingelser for at kunne vinde dets Tillid og Agtelse, og skal der arbejdes godt i i Hæren, kunne disse Ting ikke undværes. Jeg tro, at den Ordning, der foreslaas